UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Primam Digesti Novi

Bartolus

Lvgdvni, M.D.LXVII.

Priuilegijs Creditorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96158

Visual Library

§.j. Alij dicunt ibi in diffinitiua hic interlocutoria. Sed prima
opi. eſt verior de qua opi. habetis in l. heres abſens. ſ. de iud.
⁊ eſt caſus de foro cõp. c. i. §. ꝑhentes. lib. vj. Nec ob. ſ. de re co.
l. magis puto. §. illud. vbi quis põt iterponere decretũ, de reb⁹
que nõ ſunt in ſuo territorio q2 fateor ꝙ põt interponere decre-
tũ rõne ꝑſone ſibi ſubiecte, ſed executionẽ facti facere nõ poteſt.
2 ¶ † Per hãc legẽ dicebam in l. cũctos populos, de ſum. trini. ꝙ
ſtatutum ciuitatis ſimpliciter loquens non habet locum in cri-
3 mine commiſſo extra territoriũ. ¶ † Sed ſi ſtatutũ vellet diſpo
nere de delicto extra territorium commiſſo, tũc poſſet in perſo-
na ciuiũ ſed in perſona forenſium nõ poteſt. ⁊ ideo ſi ſtatutũ dice
ret, ꝙ ſi forẽſis occideret Peruſium puniatur vbicũꝙ occide-
rit, nõ valet, q2 delicti iſtius cognitio nec ratione loci, nec ratio-
ne perſone ſpectat ad iudicem Peruſium. De hoc per Inn. in
c. poſtulaſti de for. compe. ⁊ pono plene in d. l. cunctos populos.

1 ☞ Bona non poſſeſſa ex primo decreto ad quid habeantur pro
poſſeſſis.
2 Cuſtodia quando queratur per ſolum aſpectum.
3 Fingit lex circa acquiſitionem poſſeſſionis que eſt meri facti.
Statutum poteſt diſponere, ꝙ poſſeſſio ſicut ⁊ dominium videa
tur continuata, in heredem a die mortis teſtatoris.
5 Miſſio in poſſeſſionẽ ex primo decreto in vna re, an poſſit alia.
vendi ex ſecundo decreto.

§. **Si propter naturam** Paria ſunt rem non poſſe reperi-
a ri vel non poſſe poſſideri.[a] Item ad ſcõm decretũ põt perueni-
ri licet quis nõ ſit ingreſſus ex primo. h. d. cũ l. ſeq. ⁊ l. lex ſequẽs
eſt valde ſingularis, ⁊ forte nõ habet concordãtem. ¶ † Pro de
claratione. gl. dicitur hic ꝙ ſi bona nõ ſunt poſſeſſa ex primo de
creto perinde ac ſi poſſeſſa ſint. Querit gl. ad quid habẽtur pro
poſſeſſis: Dicit. gl. ꝙ ſi aliqd debitori obuenerit ita poſſit poſ-
ſideri ſine noua iudicis volũtate, ſicut poterat tũc. ita dicit glo.
Sed hoc ꝓcedebat olim ſcõm iura hec, ſecundum que in omnia.
bona fiebat miſſio. vt ſ. tit. j. ⁊ puto ꝙ hodie procedat, quando,
eſt facta miſſio, et non erant tot bona quot ad debitũ ſufficiebãt
Item dicit gl. ꝙ habentur pro poſſeſſis. ſ. vt ſit contractũ pre-
torium pignus in his bonis, que tũc poſſideri nõ poterant. Itẽ
2 dicit nota. g. lo † ⁊ hoc dixi in l. j. ſ. de acquir. poſ. vcꝫ, vtrũ cuſto-
dia poſſit acquiri ꝑ aſpectũ. dic vt ibi dixi. Aut poteſt quis in-
gredi, ⁊ tunc non queritur per aſpectũ. l. non eſt mirum. ſ. de pi-
b gno. action. Aut non poteſt[b] ingregi, ⁊ tunc per ſolum aſpectum
queritur cuſtodia, et pretorium pignus, vt hic. Pro hoc l. ſi fini
ta. §. illud. ⁊ §. pe. ſ. de dam. infe. Itẽ perinde habetur ac ſi bona
eſſent poſſeſſa, ſ3 gl. quo ad hoc, vt perinde ex tũc currat biẽniũ
alijs creditoribus ac ſi bona eſſent poſſeſſa, de quo biẽnio loquit
l. ſi. C. c. ⁊ ſic habes tres no. lec. in gl. Ex quo no. † ꝙ lex fingit cir
ca acquiſitionẽ poſſeſſionis que eſt meri facti. ⁊ ſic facit qd ꝑ ſta
tutũ poſſit diſponi, ꝙ poſſeſſio ſicut et dominiũ videat cõtinua-
ta in heredẽ a die mortis teſtatoris, de quo per Inn. extra de cõ
ſu. c. ex literis. Itẽ perinde haberet ac ſi bona fuiſſent, poſſeſſa.
dicit, ꝙ quo ad hoc vt ex tunc currat biennium alijs creditorib⁹.
4 † Modo quero, alias eſt miſſus in poſſeſſionẽ ex primo decreto
in vna re, an poſſit ex ſecũdo decreto vendi alia res. Iac. Butr.
diſputauit hanc q. ⁊ determinauit ꝙ ſic per iſtam legẽ. Nã decre
tum de mittẽdo eſt illud qd eſt de ordine vt perueniatur ad ven-
ditionẽ, non ipſe introitus, vt eſt caſus hic. do. Ray. dicebat ego
intelligo hoc quãdo non poterãt bona poſſideri, alias miſſio fa-
c cta in vna re non prodeſt in alia re. Ego dicebam,[c] quandoꝙ fit
miſſio ex cauſa que tantũ vnam rem reſpicit, vt in cauſa damna-
ti, et noxali, ⁊ tũc debet precedere miſſio vt perueniatur ad ſecũ
dum decretum, vel vt non ſtet per eũ quo minus mittatur, Pro
hoc l. pretor. §. eius. ⁊ l. ſi finita. §. elegãter. ⁊ §. illud querit de cã.
infe. Quãdoꝙ fit miſſio ex cauſa que totũ patrimonium reſpi-
cit vt eſt in omnibus actionibus perſonalibus. l. ſi fideicommiſ-
ſum. §. tractatum. ſ. de iud. ⁊ l. ex facto. de here inſti. ⁊ l. j. §. ſi he
res. ſ. ad Treb. tũc miſſio nõ requiritur, vt hic. Nõ ob. ſi dicis,
ꝙ hic nõ poterãt bona poſſideri, q2 hic denotat facti accidẽtiam,
ꝙ patet ex eo ꝙ dicit, forte. ⁊ ſic non ponitur limitatiue ſed exem
plificatiue. Predicta vera niſi ſteterit per tantum tempus quo
non ingrediendo videatur renunciaſſe beneficio pretoris. vt di
xi. ſ. e. l. pretor. §. in eum. non habetis hic alia.

ADDITIONES.

a Alex. Poſſe poſſideri. Et iſtã legẽ etiã pro ſingulari no. Bal.
in lege ob maritorũ. C. ne vxor. pro marito. et videtur mihi qd
concordat textus in capi. contingit de dolo et contumacia. De
intellectu illius c. et iſtius. §. vide etiam no. An. et Imo. in l. iij.
§. ſi. in ſi. de acqui. poſ. vdi cum pro ſingulari etiam allegat Bal.
in l. ſi. C. vt in poſ. leg. vbi ponit de materia huius legis.
b Non poteſt. Adde que not. Bart. in l. j. in prin. de acqui. poſ. et
quod ibi dixi ⁊c.

And. Barb. ¶ Ego dicebã. Et vide Abb. in c. cõtingit. de dolo
⁊ contuma. Sed Imo. in d. l. ſi finita. §. Iulianus. ſ. de dã. infe.
tenet contra Bar. hic, preterq̃ in duob⁹ caſib⁹ de quibus ibi ꝑ
eũ. Adde Bal. in l. ſi. C. eo. tit. ⁊ quod not. Bal. in l. ordo. i ver.
⁊ nota, ꝙ pign⁹ de execu. rei iudi. Sed an res pro re poſſit per
iudicem dari inſolutũ, vide. Bal. in l. j. C. de re. permu. do. An.
in c. contingit. de do. ⁊ contu. tenet opin. Bart.

LEX XIIII.

1 ☞ Curator datus bonis an poſſit exercere actiones.

a **Creditore**[a] Quero, ſi vtrum curator datus
1 bonis poſſit actionem exercere
hic in gl. eſt dubiũ. Nam hoc videtur permittere in
actionibus tẽpore perituris. Alij dicunt, ꝙ in omni-
bus poſſunt exercere. Et hanc opi. videtur tenere glo. in verb.
debet. que incipit. vel idem, quare dic ſic. Quandoꝙ cõſtituitur
curator bonis defuncti, tunc poteſt exercere actiones peritu-
b ras, ⁊ non perituras. l. ſi diu. ⁊ l. ſeq. ſ. tit. j. ⁊ l. ſi ſeruus. ſ. eod. ⁊
de cura. bo. dan. l. ij. Quandoꝙ datur curator bonis abſentis. ⁊
tunc ſi quidem queris, vtrũ actio poſſit exerceri paſſiue: Dico
ꝙ ſic, quia poteſt conueniri, ſiue ſint tempore periture, ſiue non,
l. pretor. §. his verbis. ſ. eo. titu. Si vero queris actiue, tunc tan
tummodo poteſt exercere actiones tempore perituras vt hic,
alias autem non. Hoc videtur contra l. pretor. §. his verbis. ſu-
pra eo. ⁊ §. adeo. modicũ videtur facere ad hoc, niſi ex cauſa ma
gna. l. Fulcinius. §. adeo autem. in ſi. ſ. titu. i.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Creditore. Vide Ro. i l. j. in vlti. col. C. de carbo. edi. vt
ibi. Adde tu Alex. in conſi. iiij. in ij. volu. ⁊ etiam ꝙ talis curator
poterit intentare actiones, etiam tempore non perituras pro
ſatiſfaciendo creditoribus.
b ¶ ſ. eo. Pro opin. Bar. adde tex. in l. j. in ver. ſed in bonis. cum
glo. que incipit. abſentis. de mu. ⁊ bon. ⁊ in Spe. ti. de cur. §. ⁊
ſcias in prin. ⁊ § ſi. ver. item curator ad litem intentat. ⁊ Ange.
in l. ij. j. de cur. bo. dan. Item eſtis adde Ang. ⁊ Imo. in l. ſi quis
ita heres inſtituatur. ff. de here. inſtitu.

LEX V.

1 ☞ Curator datus bonis, ⁊ creditor immiſſus debet facere in-
uentarium.
2 Notarius qui tenet regiſtrum. quando creditores mittuntur in
poſſeſſionem bonorum, poteſt cogi hoc cedere creditoribus.
3 Admiſiſſe inſtrumentum dicenti notarius tenetur, ⁊ poteſt cogi
reficere, ſi iurat ſe calumnie cauſa non petere, ⁊ quod primum
perdiderit.

a **Cum plures**[a] † Creditorib⁹ miſſis in poſ
1 ſeſſionẽ permittit facere in-
uentarium, ⁊ eis datur copia inſtrumentorũ, vt eorum
ſummã preſcribant, vel ex cauſa totũ exemplent, ⁊ ei,
qui ſemel exemplauit, nõ permittitur iterum exemplare, niſi iu-
ret ſe primũ nõ habere. h. d. No. ꝙ creditores miſſi in poſſeſſio
nem. Itẽ curator datus bonis debet facere inuentarium. Vide
2 bitis. j. de cur. bo. dan. l. ij. §. j. † Secundo nota, ꝙ qñ creditores
mittuntur in poſſeſſionẽ, tunc notarij qui habent regiſtra debi-
torum, poſſunt cogi etiã hec edere creditoribus. Caſus eſt hic, ⁊
tene menti. Ulterius not. dixi, ꝙ debet fieri copia creditoribus
ſed an totius corporis inſtrumenti: Certe non, niſi de eo ꝙ põt
3 pertinere. Ego vidi ſemel de facto iudicatum hoc, ⁊ bene: q2 ca
ſus eſt hic. Facit l. argẽtarius. §. j. de eden. † Ulterius no. in ſin.
huius legis, ꝙ quando quis perdit etiam inſtrumẽtum publicũ
ſibi redditum a notario. ꝙ notarius non debet cogi reficere, niſi
iuret calũnie cauſa non petere, ⁊ ꝙ primum inſtrumentũ perdi-
derit, vt hic. Pro hoc facit ꝙ no. in Spe. de inſtru. edi. §. poſtq̃.
d ver. pone ergo. ⁊ ver. vbi autem inſtrumentum. Sed ꝙ fiat co-
pia, ex ſimplici iuramento non ſit verbis tantum vt hic, ſed ꝓ-
bando cauſam, aliter poterit fieri copia, quoties opus fuerit,
l. velnti. §. j. ſ. de edẽdo, que hic allegatur pro contrario, ſed dic
ꝙ ibi ex noua cauſa ſit ſepius copia, que cauſa aliter probabi-
tur, quam per iuramentum.

ADDITIO.

1 Alex. ¶ Cum plures. Iſtam l. allegat not. Angel. l. ij. §. pen. ff.
ſi quis cau.
¶ Secundo no. Vide Bar. in l. ſi quis ex argẽtarijs. §. pertine.
re. ſupra de eden. ⁊ Bar. in l. controuerſia. in ſi. ſ. de tranſac. ⁊ in
l. Ariſto. ſ. de iure deliberandi.
¶ Ulterius not. Hic adde Angel. in l. veluti. in ſi. ff. de eden. ⁊c.
And. Barba. ¶ Sed ꝙ fiat. Vide quod no. in l. fideicõmiſſa. §.
ſi quis decem. de leg. iij. ⁊ in l. veluti. ⁊ Ang. in l. ſi finita. in prin.
cip. de dam. infee. ⁊ Specu. in titu. de pign. ⁊ Ioan. in rub. de ar-
bi. in l. admonendi. de iureiurando.

De priuilegiis creditorum. Titulus vji.

Lex prima

LEX I.

1 ☞ Emphiteuſi finita per tertiam generationem cognati, qui
ſunt in quarto gradu, debent preferri extraneis, ⁊ ſi pꝛelatus nõ
facit cognati poſſunt appellare.

a **C**Um bona. [a] Pluribus volẽtibus e-
b mere prefert. [b] ille, qui eſt,
creditoꝛ, ⁊ cognatus, debitoꝛis. Jtẽ creditoꝛ tan
tum prefert cognato: vnde inter plures credito-
res tantũ ille pꝛefertur, qui eſt creditoꝛ maioꝛes
ſumme hoc dicit. ſecundũ Jac. de Are. licet glo.
aliter intelligat. ¶ Jbi debet ſiue ſit extraneus ſiue cognatus.
Dyn. Oppono qđ creditoꝛ non admittatur ad emptionem, niſi
emptoꝛe non inuento. l. ij. C. ſi in cau. iudic. Huius timoꝛe varia
tur hec lectura huius legis ⁊ intelligo hanc legem dixit Roge-
rius alio emptoꝛe non inuento. Unde creditoꝛum alij, volunt ſi-
bi adijci, ⁊ alij. ſibi, ⁊ ſic illa lex concoꝛdat. Et intellige qđ ſint,
pares in cumulo debiti. ⁊ in dignitate, ⁊ tũc ꝓcedit oꝛdo huius,
legis. Hãc lecturã tenebat Ray. Sed veritas eſt. ꝙ iſta lect. nõ
eſt vera q2 hec l. loquitur ẽt de cognato q nõ eſt creditoꝛ, vnde ei
adijcit nõ põt. Preterea eſt ꝯ caſõ l. ꝓ debito. §. de bo. aut. iudi.
poſ. vbi creditoꝛibus ꝓ rata adijciunt. Ad idẽ facit l. fin. qui bo.
ced. poſ. Alij ergo legũt, ꝙ quidã volunt vendere quidem, non, et
erãt pares in cumulo debiti, ⁊ in numero perſonarũ. ſed illa non
eſt bona lect. q2 tunc illa eſt humanioꝛ ſententia que vult nõ vẽ-
di, vnde illa deberet amplecti. l. vti. C. qui bo. cede. poſſ. Sed illi
qui volunt hanc lecturã ſuſtinere dicant ꝙ ibi in ceſſione admi
ttenda, vel nõ: ſed hic in venditione. Sed certe iſta lec. nõ eſt bo
na: q2 loquitur hic in cognato qui non eſt creditoꝛ. Sed legendo
hoc modo, non ꝓcederet. Sed alij qui volunt ſuſtinere hanc lec.
dicũt, ꝙ humanioꝛ eſt ſententia ꝙ bona vendãtur quia erat de-
bitũ vſurarium. Sed non placet eadem ratione. quia etiam hic
loquitur in non creditoꝛe. Quare dic ſecundum Jac. de Are. ꝙ
c hic loquitur [c] in pluribꝰ volentibus emere, qui equale pꝛetiũ of-
ferebant. vnde creditoꝛ ⁊ cognatꝰ pꝛefertur creditoꝛi tantũ Jtẽ
creditoꝛ tantum pꝛefertur cognato tantum. nec obſt. l. ij. C. ſi in
can. iudi. q2 ibi ſubaudi, maxime. Uel dic ꝙ creditoꝛ admittitur
vt quilibet extraneus ⁊ pꝛefertur creditoꝛ: quia iudex admittẽ-
do ipſum ſtatim facit executionẽ vnde facta executione tollitur
1 circuitus. † Jtẽ no. ꝙ quãdo res debet reddi in cauſam emphy
d teuticã, q2 eſt finita emphyteuſis vſq; ad tertiam generationẽ,
⁊ veniũt extranei ⁊ veniunt cognati qui ſunt in quarto gradu,
pꝛeferunt cognati, vt hic et videbitis in l. j. §. permittitur. ĩ. de
aqua quoti. ⁊ eſti. Et dico q2 ſi pꝛelati hoc, nõ faciunt. põt appel
lari ab eis ad ſuperioꝛẽ ſm iura canonica, ſm que ab interlocu-
toꝛia poteſt appellari, l. j. §. permittetur. de aqua quoti. ⁊ eſti.

ADDITIONES.

a And. Barb. ¶ Cum bona. Et vide quod pulchꝛe dixit Bar. per
iſtum tex. in conſi. ccxv. quando alienatur res hereditarie, quis
pꝛeferatur, ⁊ quid ſi venduntur minus quam valeant.
b Alex. ¶ Pꝛefertur. Concoꝛdat, cum iſta l. tex. in l. Jmperatoꝛ.
ſm ſecundum. lectu. ff. de pact.
c ¶ Hic loquit. Si plures creditores ſunt q bona debitoꝛis eme-
re volũt pꝛeferũtur cognati creditoꝛes, alijs creditoꝛibus. Ad-
de. Cy. ⁊ Bal. vbi idẽ tenent in l. Jmperatoꝛ. ſ. de pac. Sed po-
ne ꝙ creditoꝛes extranei volũt accipere rẽ pꝛo maioꝛi pꝛetio, ꝙ̃
valeat res, cognatus vero pꝛo pꝛetio ſolum qđ valet, quis pꝛefe
ratur: vide Bal. ĩ l. ij. in vlt. q. in fin. C. de reſcin. vendi. Jtem ar
gumento huiꝰ tex. dicit Bal. in l. ij. ſ. de com. re. ali. ꝙ fiſcus vẽ-
dens rẽ quam mecum habet cõmunem, debet me pꝛius require
re. Et iſta no. ad limitationem l. dubium. C. de contrahen. emp.
Adde de hoc vti. videndum. Bal. conſi. cccclxij. lib. iij.
d Roma. ¶ Jtem not. Pꝛo maioꝛi huius deciſionis declaratio-
ne, vide Roma. in l. pꝛetoꝛ. §. fin. ſ. de ope. non. nun. ⁊ in rub. ſ.
de arbi. quam refert ⁊ ſequitur. Jaſ. in l. petens. C. de pac. ⁊ ali-
qd per Bar. cõſi. xviij ⁊ Bar. xxiiij. ij. vol. j. ¶ P. Pau. P. Uide
que ſcripſi ad Bar. in d. l. j. §. permittitur.

LEX II.

QUeſtrum. Funeraria actio eſt pꝛiuilegiata ſiue
fuerit funeratꝰ defunctus, ſiue alius
cuius onus funerandi ad eum ſpectabat.
1 ☞ Sponſa eſt pꝛiuilegiata, ⁊ habet tacitam hypothecam. nu. 6.
Pater ſi dotauit filiam nupturam ⁊ bona non ſunt ſufficiẽtia,
alijs legatis talis dos deducitur, vt eſt alienum.
3 Dotis cauſa res ſubiecte reſtitutioni poſſunt alienari.
4 Pater dotat filiam eius teſtamento de bonis ſubiectis reſtitu-
tioni.
5 Pꝛiuilegium pſonale quod datur in actione de dote. datur ipſi,
mulieri.
a 1 §. **Si ſpõſa** [a] No, † ꝙ ſponſa [b] eſt pꝛiuilegiata. Jtẽ not.
b 2 rationem que eſt in pꝛoxi. l. intereſt. † que
facit ad queſtionem. Si pater dotauit filiam nupturam, ⁊ bona
c non ſunt ſufficiẽtia alijs legatis, ꝙ dos illie debet deduci vt e [c]
alienũ, vt poſſit nubere ⁊ quia hoc eſt onus patris, l. qui liberos.
de rit. nupt. Jtem facit ad illud † quod vos habetis in aut. res,
que. C. commu. de leg. ⁊ l. a filia. in pꝛin. ⁊ l. mulier. §. cum pꝛopo
neretur. ad treb. ꝙ res ſubiacentes reſtitutioni poſſunt pꝛo do-
4 te alienari. ¶ † Modo quero, an pater qui in vita non dotauit
filiam poſſit dotare in teſtamento filiam ex rebus ſubiacentibꝰ
reſtitutioni. Ego in d. §. cum pꝛoponeretur. tenui ꝙ ſic: per hãc
5 legem. ¶ † Jtẽ no. ꝙ pꝛiuilegium perſonale qđ datur in actione
pꝛo dote, dat ipſi mulieri, vt hic, ⁊ l. dabimus, ⁊ ideo ſ. ſol. ma. l.
j. exponunt quidam, dotis cauſa, id eſt. mulier in actione pꝛo do
te per hanc legem. Sed hoc eſt verum in pꝛiuilegio perſonali,
⁊ iſtud datur mulieri vt hic: alias ſecus. vt ibi plene dixi. ¶ Ul
d terius [d] glo. querit vtrum † ſponſa ſit pꝛiuilegiata, [e] vt habeat ta
6 citam hypothecam, ⁊ pꝛiuilegiatã: tenet: ꝙ ſic. Et idẽ tenet Cy.
e C. qui potio. in pig. hab. l. aſſiduis. in vij. q. glo. not. ſ. de iur. do.
l. ſi ſponſa. Et vide quod not. in. l. ſi cum dotem. §. fin. ſ. ſol. mat.
Contrarium, ꝙ non habeat tacitam hypothecam, not. C. qui po.
in pig. hab. l. eos. ⁊ idem tenet Dyn. ⁊ Jaco. de are. ⁊ omnes.

ADDITIONES.

a ¶ Pꝛo concoꝛd. aduerte, ꝙ opin. communis eſt, quam ſequitur
Bar. ꝙ ſponſa in bonis ſponſi habeat tacitam hypothecam, in
l. ſi cũ dotem. §. fi. ff. ſol. ma. cõtrarius allegatur in hoc §. ſi ſpõ
ſa. Tu dic, Bart. vbique arguit ad partes, nec firmare videtur
pedem. vel meliꝰ vt ipſe ſentit in l. fi. C. qui pot. in pig. hab. Et
illam dicit eſſe veritatem, quia habet pꝛiuilegiũ a tempoꝛe do
tis pꝛomiſſe, ⁊ ſi eſt pꝛomiſſa tempoꝛe deſponſationis, vt cõmu-
niter fit, pꝛocedat pꝛima opi. affirmatiua. Aut enim eſt pꝛomiſ-
ſa, quaſi tunc impoſſibile ſit verificari hypothecam. ⁊ pꝛocedat
opin. ſecundum mentem expꝛeſſam Bart. in d. l. fin.
b Alexã. ¶ Sponſa. Et adde ꝙ pꝛo debito patris, non poteſt fieri
miſſio in dotem datam filie a patre. l. rem quam. ⁊ ibi Bal. verſ.
vltimo, per iſtam legem. C. de iur. dot.
c ¶ Dos filie. Non tamen eſt es alienum, quo ad fiſcum. l. pen. C.
de pꝛiui. fi. nec quo ad debitoꝛes. l. fi. §. j. ĩ. que in frau. cre. ⁊ fiſcꝰ
bonis publicatis tenetur dotare filiam, ſm Bal. in l. fi. C. de do.
pꝛomiſ. ⁊ not. hunc text. ꝙ etiam actio de dote, eſt pꝛiuilegiata,
licet matrimonium fuerit nullum. Jdem tenet gloſſ. ⁊ ibi Bal.
in l. fi. ⁊ in l. j. C. de condi. ob cau. qđ facit ad ſtatutum, vt ibi.
d And. Barba. ¶ Ulterius. Sed quod habeat, facit text. in l. lex
Julia. ſ. de fundo. do. Secundo facit, quia in dubio capitur via
que fauet doti in l. in ambiguis. ſ. de iu. dot. ⁊ ſic iſta opi. videt
melioꝛ. Et ita tenet do. Joan. in c. ex literis. de pig.
e Alex. ¶ Pꝛiuilegiata. Bar. videtur tenere glo. in d. l. ſi cũ do-
tem. ⁊ in d. l. fi. C. qui potio. in pig. hab. ⁊ adde quod not. in §. fue
rat. Jnſtit. de actio. in ver. quero vtrum ſponſa per verba de fu
turo habeat tacitam, ⁊c. Adde Bart. poſt gloſſ. in l. pꝛiuilegia.
ĩ. eod. Ro. in l. j. ff. ſolu. ma. tenet, ꝙ pꝛeter pꝛiuilegium perſona
lium actionum, ⁊ alienationis fundi. l. lex Julia. ff. de fund. do.
non habeat alia pꝛiuilegia, per d. l. aſſiduis. ibi quis enim non
miſereatur. C. qui pot. in pig. hab.

LEX IIII.

1 ☞ Hypothecam an is actione pꝛo tutele quis habeat num. 2.

DAbimus ſcꝫ.
1 §. **Si quis cum tutoꝛ.** † Quero vtrum in
a actione pꝛo tutele quis habeat [a] tacitã hypothecam: Dicit gl. ꝙ
ſic. idem no. C. de admi. tuto. l. pꝛo officio. Contrarium nota. C.
2 qui pot. in pig. hab. l. eos. quod not. † Jtem no. [b] hic, ꝙ pupillus
b habet pꝛiuilegium, ſed non ſucceſſoꝛ. Sed an tranſit ad ſuos:
Gloſſ. dicit ꝙ ſic, hoc eſt falſum, ⁊ contra l. pe. ſi puelle. ſ. de rit.
nup. ⁊ per Ja. de are. in d. l. ex pluribus. alleg. in gloſſ.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Quis habeat. Facit quod notat Bartol. de actoꝛe, in l.
actoꝛ. circa medium. ĩ. rem rat. hab.
b ¶ Jtem not. Adde Bartol. in l. quia tale. ſ. ſoluto matrimonio.

LEX V.

SJ ventri. Quero, quid ſi partus naſcatur, li
cet aboꝛtiuus. Gloſ. tenet ꝙ tunc
habet locum pꝛiuilegium, ⁊ tacita hypotheca. Ra-
tio, quia datio huius curatoꝛis tenuit.
1 ☞ Conceſſum ex duplici cauſa finali, vna ceſſante, alia remanet.
2 Uendicat quis rem quam poſſidet ciuiliter ⁊ naturaliter, reſpe
ctu detentationis que eſt apud alium.
a §. **Jn bonis.** [a] Dicitur hic, ꝙ ille, qui deponit poſt pꝛi
uilegium, [b] admittit. Contra imo admit-
titur ante pꝛiuilegium l. ſi hominem. §. quoties. ſupꝛa. depoſi.
Sol. vt in gl. Jtem oppo. Dicitur hic, ꝙ accipiendo vſuras re-

nunciat pꝛiuilegio, cõtra l. qui nominibꝰ. §. j. de admi. tũ. Sol. ibi datur pꝛiuilegiũ ex duplici cauſa finali, qꝛ eſt depoſitarius ⁊ pupillas. Unde licet vna cauſa eſſet: qꝛ accepit vſuras, rema-
1 net tñ alia cauſa pꝛiuilegij. Et ſic no. † ꝙ vbi aliquid conceditur ex duplici cauſa finali, ceſſante vna remanet alia, vt hic, ⁊ Inſti. de nupt. §. affinitatis. ⁊ l. liberoꝛum. §. j. ſ. d̃ his qui no. infa. ple
2 ne ſcribo in l. ita ſtipulatus. j. de verb. obli. ¶ Ulterius nota[d]
d ꝙ rem quã quis poſſidet ciuiliter ⁊ naturaliter, ipſe poteſt vendicare ratione detentationis que eſt apud alium, vt hic no. Ui. de gl. in verb. a depoſitarijs. que incipit. id eſt, deponẽtibꝰ. ibi, arg. contra, Inſti. Sol. vt in qualibet earum.

ADDITIONES.

a P. Pau. P. ¶ In bonis. Uide do. Iaſ. in l. lecta. ff. ſi cer. pet. Fran. Curt. conſi. liiij.

b Alex. ¶ Pꝛiuilegium. Iſtũ §. no. extendit Bal. in l. quãuis. in pꝛin. C. ſi cer. pet. vide Bal. in l. incendium. eo. tit. ⁊ in l. cũ qui. C. de actio. ⁊ obligatio. ⁊ in l. fi. in fine, C. commo. ⁊ ꝙ no. Bar. in l. ſi cum dotem. §. fi. ff. ſol. mat. ⁊ Bald. omnino in l. ꝓ debito. C. de bo. aut. iu. poſſ. ⁊ in l. fi. in fi. C. depoſiti.

c ¶ Item oppo. Addo l. ij. cum ibi nota. C. de iure do. impe. ⁊ no. in d. §. quoties.

d ¶ Ulterius no. Uide in l. officium. de rei vendic.

1 ☞ Allocutus ad aurem alicuius qui ſtatim commiſit homicidium, ⁊ homicidium pꝛobetur per famã, an pꝛeſumetur factum conſilio alloquentis.

Mutuo accipiens pecuniam, pꝛo ſe pꝛeſumitur accipere nõ ꝓ extraneis. nume. 2.

§. Eoꝛum. Iſtum §. debes intelligere, qñ cõſtat, ꝙ pecunia mea peruenit ad creditoꝛẽ pꝛimum, ſed dubitatur an interuenit pactũ, vt ad illũ perueniat, vel non. certe ex bꝛeuitate tẽpoꝛis pꝛeſumitur id actũ, vt hic, in fi. ibi, ſi modo nõ poſt, ⁊c. Et gl. hoc no. hic in verb. benigne, que inci. ꝙ
1 inferioꝛi. ibi, vel cũ hoc. quod not. ad q. † Quidã accuſabat[a] de
a conſilio pꝛeſtito ad homicidiũ, ⁊ de homicidio ꝓbatur ꝑ famam
b Itẽ pꝛobatur[b] ꝙ ille fuit locutus homicide, [c] ⁊ ille ſtatim iuit, ⁊
c occidit, ſed neſciebatur qd dixerit ei. Certe ex bꝛeuitate ſpatij
d pꝛeſumitur cõſilium dediſſe ei, per hanc gl. Hoc etiam facit[d] ad id quod no. doc. C. de bon. dam. l. ſi quis poſt hac. ⁊ dixi ſ. d̃ don. l. poſt ꝯtum. ꝙ ſi aliquis donat omnia bona ſua, ⁊ incontinenti ſequitur homicidium, ex bꝛeuitate tempoꝛis fraus pꝛeſumitur ¶ Item aduerte, omnia iſta videntur vera quando pecunia vltimi peruenit ad pꝛioꝛem creditoꝛem, ſed dubitat an fuerit data
2 eo animo, vt pueniret ad pꝛimũ creditoꝛem. Sed pone, † ꝙ mutuaui pecuniam meo debitoꝛi, debitoꝛ ſoluit pꝛioꝛi creditoꝛi, an
e pꝛeſumitur[e] ſoluiſſe de pecunia quam ſibi mutuaui, vel aliunde Conſueui dicere, quando quis accepit pecuniam mutuam, ⁊ facit aliquã expenſam in ſui vel ſuoꝛum vtilitatem, pꝛeſumitur feciſſe de mutua pecunia: ſecus ſi fecit expenſam in vtilitatem extraneoꝛum, tunc enim non pꝛeſumitur accipere pecuniam mutuo pꝛo extraneis, ⁊ pꝛo hoc eſt caſus in l. vlti. C. de pig.

ADDITIONES.

a Poma. ¶ Accuſabatur. Ad hec vide que ponit do. Alex. in l. ſi cũ dotem. §. ſi mulier. in vij. notabili. ſ. ſol. matri. Et vide no. ꝑ Bal. in l. j. C. de edi. actio. ⁊ Alex. cõſi. cxv. col. j. vol. iiij. ⁊ Fely. ĩ c. adferte. de pꝛeſumptio. ⁊ Ro. conſi. xcj. ⁊ Anan, xxiij. ⁊ Alex. xliij. vol. j. addi. ad Panoꝛ. in c. ſi autem. in additione incip. pꝛobatur ex ꝯiectura. in ver. adde hic ad Mode. de reſcriptis. Et iſtud dictũ Bar. tenet etiam hic Ang. ⁊ Fely. in c. j. de off. dele. ⁊ in c. ſicut dignum. de homici. Sed tu vide Bal. declarãtẽ cõſi. clxxx. alias cclxxxij. ſimiliter non habeat locum dictum Barto. quando inter offendentem, ⁊ offenſum erant inimicitie, ⁊ inter offenſum, ⁊ loquentẽ nulle. quod confirma ex his que ponit Iaſ. in l. j. C. de ſer. fugi. ⁊ Alex. cõſi. xxv. vol. ij. ⁊ liij. col. j. ad fi. eo. vol. in fi. ⁊ vide Alex. conſi. xv. in fi. vol. iij. ⁊ xc. e. vol. iij. ⁊ cõſi. xcviij. ad fi. eo. volu. ⁊ xxxij. in fi. volu. v. ⁊ Ange. cxlj.

b And. Barba. ¶ Itẽ pꝛobatur. Et vide Bal. in l. j. C. de ſer. fur. Innoc. in c. ad audientiam. extra de homi. quod intellige verũ, quãdo pꝛoceſſerũt inimicitie capitales, alias ſecus. Uide Bal. in l. ſi quis mihi. §. ſed quid ſi. ſ. d̃ acqui. here. ⁊ vide Bal. in c. cũ contingit. de dolo ⁊ contu.

c Alex. ¶ Fuit locutus homicide. Uide Bal. in l. j. C. de ſeruis fugitiuis. ⁊ quod no. Bar. in l. ſi quis mihi bona. de acquir. her. in fine. ⁊ idem Bar. in l. nõ ſolum. j. de iniur. pulchꝛe Bar. in l. multum. C. ſi quis alt. vel ſibi. Adde tu ⁊ vide etiã per Aret. in c. tertio loco. col. fi. de pꝛobationibus.

d Claud. de Seyſſel. ¶ Hoc etiã facit. Ad idẽ bonus text. in cap. per inquiſitionem. de electio. quem ibi põderat Bal. ⁊ in ſimili text. in cap. officij. verſi. nos autem. eod. titu.

e Alex. ¶ An pꝛeſumitur. Uide quod no. Bal. in auf. hoc ius poꝛrectum. C. de ſacroſan. eccl. ⁊ Bar. in l. fi. §. ⁊ ſi pꝛefatã. C. d̃ iur. de liber. ⁊ Bald. in l. in reſtituendã. ſ. de peti. here. ⁊ quod not. Bar. in l. nam ⁊ ſi fur. ff. ſi certum petatur.

LEX IX.

At pꝛetoꝛ. Hic ponit vnum edictum quod non habet expoſitionẽ, ibi contractũ erit. ab eo conparando vel ei mutuando. Iaco. de Arena. Ibi. eo nomine det. vt iſto caſu cum alijs minoꝛem potutionem recipiat. Iac. de Aren. ¶ Op. dicitur hic ꝙ contractum erat ſciente cod. contra imo, etiam ignoꝛante, vt l. qui autem. §. ſimili modo. j. que in frau. credi. Dicit glo. intellige, ꝙ hic ille qui contraxit cõtraxit ex tit. onerſo, non lucratiuo: pꝛopter hoc Iac. de Are. dedit additionem, ab eo cõparãdo vel. ei, mutuando. Uel aliter poſſumus dicere, ⁊ ſatis bene hic loquitur, quia per edictum pꝛetoꝛis iſte contrahens ſciens nõ audictur ipſo iure, vel ope exceptionis: ſed in contrarijs ad hoc vt nõ audiatur, requiritur ꝙ reuocatoꝛia pꝛius intẽtaretur dato libello, vt §. item ſi quis in fraudẽ creditoꝛum. Inſti. de acio. Itẽ dicit hic, nec actio eo nomine detur. contra imo ſſicet deferiore conditionem pꝛimi creditoꝛis facere, l. j. §. j. j. tit. j. Sol licet conditionem pꝛimoꝛum creditoꝛũ facere deterioꝛem ſine fraude, ſed hic adijcitur ſecundus creditoꝛum fraude.

LEX XI.

1 ☞ Ueuduntur res que ſunt tempoꝛe periture ⁊ pꝛetium in ſequeſtro ponitur.

Si magiſtratus. No. ex. ibi[†] arbitrũ dare. ſic no. qđ ea que que ſunt tempoꝛe peritura venduntur, ⁊ pꝛetium ĩ ſequeſtro ponitur vt dixi in l. intereſſe. ſ. de acb. poſſe. ⁊ ⁊ pꝛobatur hic, ⁊ l. vlti. j. de requi. reis. ⁊ l. litibus. C. de agrico. ⁊ cenſi. ⁊ l. is cui §. qui legatoꝛum. ſ. vt in poſſ. leg.

LEX XII.

1 ☞ Exiſtentia ſui heredis, operatur confirmationem tabularum pupillarum.
2 Subſtitutus ſeu heres minoꝛis licet poſſit petere reſtitutionẽ in integrum ſicut, minoꝛ: non tamen, petit in contractu, qui per eum appꝛobatur.
3 Subſtitutus pupillo quando teneatur creditoꝛibus.

Pater familias. Si ipubes ab hereditate pr̃ naſe abſtinet ipſo iure, vel per reſtitutionẽ paternis creditoꝛibus, nõ tenetur ipſe, nec ſibi pupillariter ſubſtiutus pꝛopter bona poſtea queſita hereditate vero adita ⁊ recẽta. vterqꝫ cum effectu tenetur creditoꝛibꝰ. h. d. Et diuidit in tres partes Pꝛimo loquitur qñ filiꝰ a paterna hereditate ſe abſtinuit. Secundo qñ hereditati paterne ſe immiſcuit ⁊ eam retinuit. Tertio reddit ad pꝛimum caſum qñ filius pupillus ab hereditate paterna ſe abſtinuit ipſo iure, vel ꝑ reſtitutionẽ. Secunda ibi, at eum ſubſtitutus. Tertia ibi ꝙ ſi ſubſtitutus. Uel poſſumus dicere ꝙ ſecũda incipit ibi, idem ⁊ in ſubſtituto. Si habetis literã negatiuã ibi tum ex bonis. pꝛima ratio. quare ſubſtitutus non teneatur. Item ibi ⁊ cum creditoꝛes. ſcđa rõ ibi eoꝛũqꝫ tertia rõ ibi, me illud mouet. Rõ. pꝛo creditoꝛibus. ꝯ ſubſtitutũ ibi eſt teſtamentũ patris, ⁊ filij, ⁊ ſic vna hereditas eſſe videt̃, vt j. v er. at cũ ſubſtitutus, ſed certe ibi nullo mõ abſtinuit, ſm Iac. de Are. Dicitur hic ꝙ pupillꝰ ab hereditate paterna ſe abſtinut Contra pupillaris ſubſtitũtio non põt valere, ſi ex teſtõ paterno nõ adeat̃ hereditas, l. ij. §. adeo. ſ. de vul. ⁊ pup. Huiꝰ timore ſunt ĩ gl. tres ſol. vna ꝙ hic habuit coheredẽ, cuiꝰ aditiõe eſt teſtamẽtum cõfirmatũ. lꝫ iſta gl. ſit vera in ſe, tñ hoc nõ eſt verũ hic, qꝛ ſi haberet coheredẽ, tũc pupillo abſtinente, accreſceret poꝛtio pupilli coheredi, ideo nõ fieret vẽditio bonoꝛũ defuncti tãqꝫ vacantium, ſꝫ ageret̃ ꝯ heredẽ, ⁊ eius bona venderent. Alia ſolu. ꝙ hic pupillus adiuit, ⁊ ꝑ reſtitutionẽ ſe abſtinuit. iſta abſtenſio nõ rũpit tabulas pupillares iã cõfirmatus. Et eſt vera ĩ ſe. l. ſi pupillus alias incip. Iulianus ſm vnã lec. ⁊ verã ſ. de acq. here. ⁊ l. ſi filius q patri. de vul. ⁊ pup. ſcđm vnã lec. ⁊ l. ⁊ ſi ſine. §. ſꝫ ꝙ papinianus. ſ. de mino. ⁊ eſt ſatis bona. Tertia ſol. eſt ⁊ iſta verioꝛ ꝙ hic nõ immiſcuit ſe, ⁊ lꝫ abſtineat ſe, tñ remanet heres de iure ciuili, ⁊ ex iſtẽtia ſui heredis cõfirmat̃ tabulas pupillares. l. ſi filiꝰ q patri. ſ. de vul. ⁊ pu. ⁊ no. C. de iu. deli. l. quidã eulogio in fi. gl.
1 magn. Et ſic ex iſta gl. no. † ꝙ exiſtẽtia ſui heredis operat̃ confirmationẽ tabularũ pupillariũ. Itẽ dicitur hic, ꝙ ſubſtitutus nõ tenet̃, ſicut non tenet̃ pupillus, ſcđm vnã lec. ſed ſm aliã dicitur, ꝙ in ſubſtituto non eſt idem qđ in pupillo, ſecundũ aliam literã. Unde op. de diuerſitate literarũ. Sol. ſi habetis, nõ eſt, dicatis, qđ ibi mutat caſum, ⁊ loquitur qꝛ pupillus adiuit. ⁊ ſe non abſti
a nuit, ⁊ tunc ſubſtitus tenet̃ creditoꝛibus. Sed tunc[a] opp. quod etiã ſi pupillus adiuit ⁊ ſe nõ abſtinuit, ſubſtitutus nõ teneat̃, qꝛ pupillꝰ ſi viueret, poſſet petere reſtitutionẽ, ergo ⁊ ſubſtitutus
b eius, l. nõ ſolũ.[b] ſ. de in inte. reſt. Dicit gl. † ꝙ illud qđ dꝛ ꝙ ſubſtitutus

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

ſtitutus ſeu heres poteſt petere reſtitutionem ſicut minor, eſt ve
rum, niſi in eo actu, qui per eū approbatur ⁊ cōfirmatur. ſed hic
adeundo pupillarē hereditatem, in qua inuenit paternam here
ditatem, ipſam paternā hereditatem agnouiſſe videtur. Et eſt
optima ſol. ⁊ not. declarationē ad l. nō ſolū. Alij dicūt ꝙ hic ſub-
ſtitut⁹ erat heres neceſſari⁹. Iſta eſt diuinatio, ⁊ nō eſt vera. Itē
eſt alia opi. Azo. prout hic eſt litera negatiua dt, ſeruādū non eſt
idē, qr minor ipſo iure poterat abſtinere, ſed ſubſtitut⁹ eius nō
pōt, niſi impetrata reſtitutione. Iſta opi. Azo. nō eſt vera: qr per
hoc nō reſpōdet qōni ꝓpoſite. Nā queſtio eſt an in ſubſtitutū
ſit danda actio cum effectu, ſed hic non reſpondetur: an ſit dan-
da actio: ſed dicit, ꝙ minor pōt abſtinere ipſo iure, ſubſtitut⁹ per
reſtitutionē. Sz ſi ſubſtitutus abſtineat p reſtitutionē non dare
actio cū effectu. Alij vt Ja. ⁊ Ro. alit dicūt vide in gl. ⁊ eorū lec.
eſt ꝯ tex. in l. ſi pupillus. alias incidit, Julianus. ſ. d ac. her. qua
re tene primā ſol. q̄ ſ. dedi. ⁊ hoc prout habes literā negatiuā.
Opp. de l. ſi quis filiūfa. §. ſi filius ſ. de ac. her. Sol ibi inſtitut⁹
nō adiuit, nec ibi dicit, ꝙ nepos fuerit ſubſtitut⁹. Itē op. ⁊ p hāc
lect. videtur, ꝙ ſuperfluat ver. ꝙ ſi ſubſtitutus. qr dt idē ꝙ dicit
in prin. gl. Dicit, ego fateor, ⁊ ideo iſte finis, ⁊ iſta tertia pars de
c bet iūgi cū fine prime partis. Sed poſſum⁹ c aliter dicere, ⁊ ſic
habebimus quatuor caſus. Quādoq; adiuit pupill⁹ ⁊ retinuit,
tunc ſine dubio ſubſtitutus tenetur creditoribus omnib⁹, vt hic,
in verſ. at cū ſubſtitutus. Quādoq; pupill⁹ nullo modo adiuit, ſz
ſe abſtinuit expreſſe, tunc ſubſtitutus non tenetur creditorib⁹, vt
in prin. ſz aliā ſolu. Quādoq; pupill⁹ nec adiuit, nec ſe abſtinuit
⁊ tunc iſto caſu loquit vltima pars iſtius legis, quo caſu dic, ꝙ
ſubſtitut⁹ pōt hrditatē paternā adire, licet nō ſit agnita per pu
pillū tanqͣ heres pupilli, ad quē hereditas patris non agnita
tranſmittitur: ⁊ ſi illam adiuerit, tenetur creditoribus paternis
alias non. Probatur in d. l. ſi quis filiumfa. §. ſi filius. de acq.
her. Et hoc vult dicere iſte tex. in ver. ꝙ ſi ſubſtitutus.

ADDITIONES.

a And. Bar. ¶ Sed tūc. Et no. ꝙ ſi inſtitut⁹ eſt ſu⁹, ⁊ eidē pupilla
ri ſubſtitut⁹ eſt aliqs, ꝙ ſubſtitut⁹ poterit acceptare pupillarē,
⁊ petere reſtitut. in inte. aduerſus paternā. Ita tenet Bar. i l. fi.
ff. d ac. he. per l. nō ſolū. ſ. d in inte. reſti. hic aūt tenet ꝯ: ideo no-
tāda eſt gl. hec, ad ſingularē limitationē l. nō ſolū. hic allegatā, ꝙ
ꝓcedit in ſucceſſione ab inteſtato pupillo facta, nō aūt ex ſubſti-
tutione pupillari. Uide gl. circa medium ibi, vel tu dicas meli⁹
b Ale. ¶ L. nō ſolū. Cōtrariū vr tenere Bar. in l. ſed ſi plures. §.
filio. d vul. ⁊ pu. ⁊ l. fi. ſ. d ac. he. ¶ Jo. Fr. Ru. Ado circa iſta ꝯ
trarietatē, que no. in d. §. filio. v. ſi ex aſſe. And. Bar. ¶ Sz poſ
ſum⁹. Et no. in quantū Azo ſentit. ꝙ nō pōt ſubſtitut⁹, qñ pupill⁹
ſe immiſcuit ſine tutore, habes caſum mirabilē, ꝙ lz immiſtio ñ
teneat ipſo iure, q̄tum ad obligandū pupillū, tñ tenet quantū ad
obligandū ſubſtitutū. licet ipſe ſubſtitutus petat reſtitui in inte
grum. ¶ P. Pau. P. Uide Fely. in c. quanto, ⁊c. de iudic.

LEX XIII.

1 ☞ Capellam ſi aliquis facit fieri, ⁊ deinde vendantur eius bo
na propter debita, capella non venditur.

a Aufidius. a No. ꝙ iſte ſtatue nō trāſeūt cū v
niuerſitate. Quero, aliqs fecit fie
1 ri† capellā in loco fratrū minorū, vel p̄dicatorū, ⁊ poſt
modū bona ei⁹ vēdunt pp debita, an in vēditione bo-
norū veniat capella illa: Et hic eſt caſus ꝙ nō: quia aut efficit ſa
cra, ⁊ nō venit: aut nō, ⁊ tūc qr eſt facta in honorē illius, non venit
in venditione. Cōtra hoc op. de l. in modicis. ſ. d cōtrahē. empt.
l. quedā. ſ. d ac. rer. domin. Solut. Ibi erat aliquid ſacrū, in quo
erat aliquid tēporale, vt iuspatronatus, ꝙ ius tranſit cū vniuer
ſitate, vt ibi dicam: ſed hic non erat ius temporale, ſed erat qui
dam honor tantū, non aliquod ius, ſed in ſepulchris eſt ius infe
rendi mortuum, ⁊ ideo eſſet aliud, vt dicam in d. l. quedam.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Aufidius. No. cautelam ad fraudandos creditores, fa
cit id quod not. Bar. in l. ſi mercedem. §. j. de act. emp.

LEX XIIII.

a Imperatores. a Non debet a principe
impetrari, ꝙ de iure cō
muni cōceditur. hoc dicit. Not. text. ibi, ⁊ fruſtra. cō-
cordat C. de theſau. l. j. lib. x. ⁊ ſ. ad municip. l. j. Que
ro an iſta venditio ſit ipſo iure nulla, vel per reſtitutionem re-
ſcindatur: In gloſſ. ſunt opiniones de hoc, vtrum venditio ſit
ipſo iure nulla, vel non. Dixi ſ. ex quib. cauſis in poſſeſ. eatur l.
Fulcinius. §. ſi qui bona poſſederit. verſic. quero vtrum talis.
Quia aut ſit venditio ex actione perſonali, ⁊ tūc non valet vēdi-
tio vt hic, ⁊ d. §. ſi qs bona poſſederit. aut ſit ex actionē que tra
hit originē ex vēditiōe rei, ⁊ vz, ſed per reſtitutionē reſcinditur.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Imperatores. Uide Bar. ⁊ doct. in l. ignorare. C. de re
ſti. mili. ⁊ hic eſt quedam glo. de qua per Angel. in repe. l. ſcien-
dum. ſ. de verbo. obli. Ad quam vide Bal. in auth. ⁊ qui. de bō.
aut. iud. poſſ. ⁊ in gl. in verb. ⁊ fruſtra.

LEX XV.

1 ☞ L. in omnibus. an in contractibus ſtricti iuris habeat locū:
⁊ quid vertatur in cauſe cognitione ad cauendum.

Si creditores. Heres ſuſpectus cogit
ſatiſdare cā cognita, ⁊
ꝯtra nō ſatiſdātē ꝓcedit ad miſſionē ⁊ vēditionē. hoc
dt. hec lex nota. Sed iſta lex eſt gl. l. in omnibus. ſ. de
iudic. vbi dr, ꝙ in omnibus bone fidei iudicijs eſt cauendū. Que
ro, an cū fideiuſſore, vel ſine: Gl. magna dt, ꝙ ſine fideiuſſore. Sz
iuriſconſultus dt hic ꝙ cū fideiuſſore. Facit l. vniuerſa. C. de pc.
Imper. offe. ⁊ vide. quod notatur ſ. que in fraud. credito. l. ait
a pretor. §. ſi cū in diem. Secūdo quero, a ibi loquit in bonefidei,
q̄ro. qd in ſtricti b iuris: Gl. † ibi dubitat, tñ dt, ꝙ non habet locū,
ſed hec lex dicit ꝯriū. Itē dr in d. l. in omnibus. cauſa cognita q̄
ro, qd vertat in cauſa cognitione: Iuriſconſultus declarat hic.
Nam in ipſo principali debitore cū quo qs cōtraxit iſtud eſt ad
uertendum in cauſe cognitione Nā prius eſt videdū, an aliquid
de nouo accidit in eū, propter ꝙ habeat ſuſpectus: alias ſi nihil
noui obuenit, tūc imputet ſibi: qr a principio dū approbauit, vt
hic, ibi, ceterū ſi probetur. Idē in l. ſi is a quo. in fine. ſ. vt in poſ
ſeſſo. lega. ⁊ habuiſtis ſ. de damno infecto l. qui bona. §. de illo
c Itē nō cauentē ſit miſſio c in poſſeſſionem, an ex illa miſſione poſ
ſit perueniri ad ſecundum decretum: Gl, in l. ſi finita. §. Julian⁹
ſupra. de damno infecto. dicit quod nō. Alibi dicitur, quod ſic. I
ta nota. in l. is cui in princi. ſ. vt in poſſe. leg. ⁊ pro iſta vltima eſt
caſus hic in verſicu. ꝙ ſi quaſi ſuſpectus.

ADDITIONES.

a Andr. Bar. ¶ Secundo quero. Quid autē ſi cōtraxit cum pere
grino. Baldus in rubric. C. de reuoc. his que in frau. credito. re
fert Bar. dixiſſe non poſſe peti cautionē, qa imputet ſibi: ipſe aūt
tenet ꝯ. ⁊ vide Ludo. Ro. in l. ij. ſ. ſol. mat. Alex. ¶ Stricti. Ad
de textū ⁊ ibi Bartolū in l. creditoribus infra titulo primo. ⁊ no
tat hic textus in fin. quod ratione paupertatis heredis credito
res, faciūt interdici alienationē here. ⁊ in hoc eſt ſingul. ſecūdū
Romanū in l. is cui bonis. ff. d verborū obligatio. circa finē. dū
allegat legē, ſi is a quo. vt in poſſe. vide que dixi poſt Bart. ibi.
c ¶ Fit miſſio. Per Bar. in d. §. Julianus.

LEX XVI.

1 ☞ Creditores einſdem tituli, an ſemper concurrunt.
Dos habet priuilegium in perſonalibus.
2 Creditores diuerſorum titulorum, concurrunt.

a Priuilegia. a Opp. C. de priuile. fiſci. l. ſcda.
Solutio, ibi loquitur i priuile
gijs realibus: hic i perſonalibus. hoc dt glo. j. parua.
Et per iſtā ſolutionē apparet reſponſum ad l. ſi fun-
dum. C. qui pot. i pig. hab. ⁊ ad leg. reſcriptū. de pactis. ⁊ l. eos.
C. qui pot in pig. hab. Nā i eis loqtur i priuilegijs realibus, vel
qñ vnus hz priuilegiū reale, alius perſonale. ¶ Quero, que ſunt
iſte cauſe priuilegiate: dic vt in l. ſecunda. vſq; ad l. ait pretor, ſu
1 pra eodem. Ulterius† quero, an hoc ſit verum: v qui ſunt eiuſdē
b tituli b ſemper concurrant: Dicit glo. ꝙ ſic. Fallit i duabus doti
bus. l. aſſiduis, §. exceptis. C. qui potio. i pig. hab. Sed aduerte
gl. dicit hic, etiam ſi perſonale tantū priuilegiū pretendat, ideo
c dt, quia dos habet etiam tacitam c hypothecam, ⁊ ꝙ habeat dos
ꝓuilegiū in perſonalibus, exprimitur melius, q̄z alibi in auth. vt
2 exac. inſtan. dot. §. ſi enim. Quero, † quid ſi ſint diuerſorum titu
lorum: Dicit gloſſa ꝙ currunt. Uide gloſſam in varbo, ex cauſa
ibi ꝙ dixi quando ſunt ⁊c. primum exemplum gloſſ. non eſt bo-
num, quia conditio competens pro dote, habet tacitam hypothe
cam, vt notatur ſupra eodē, lege ij. in fine, ⁊ l. aſſiduis. C. qui po-
tio. in pigno. habe. niſi dicas, quod vtebatur tantum priuilegio
perſonali, vt ſupra dixi. Item ſecundum exemplum non eſt bo-
num: quia tutela habet tacitam hypothecam. Et reprobatur
hoc exemplum per. gloſſam in lege prima. C. d priui. do. niſi di
cas quod hypothece nō faciebant mentionem. Quare pone ex-
emplum per leg. ſi negotium. ⁊ l. ſi ventri. §. in bonis, ſupra eo-
dem titulo. Unde, quia paria priuilegia ſunt, licet ſint diuerſi
tituli, tamen concurrunt, ⁊ hoc verum, niſi vnus ſit magnus ꝓui
legiatus altero, quod eſt in quatuor caſibus hic not. vide gloſſ.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

ibi, niſi nominatim probetur, ⁊c. Dic per Dy. in c. qui prior. de
reg. iuris. lib. vj. Inquantum tangit hic de pignore pretorio,
dic vt in l. cum vnus. ſ. tit. j.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Priuilegia. Circa materiam iſtorum priuilegiorum,
de qua per gloſ. hic, vide gloſ. ⁊ Cyn. in l. j. C. de pri. dot. ⁊ Dyn.
in reg. qui prior, de reg. iur. in vj.
b ¶ Eiuſdem tituli. Sed quādo dicantur plures creditores eſſe
eiuſdem tituli, vide no. Bal. in auth. et qui. C. de bo. aut. iu. poſ.
c ¶ Tacitam. Vide glo. in l. eos. C. qui pot. ⁊ Bar. in l. j. ff. ſolu.
matr. ⁊ in l. in operis. loca. ⁊ cond. an prior in tempore ſit prior
in iure. vide in l. in operis. hic alleg. in glo.

LEX XVII.

SI pupillus ex contractu.

1 ☞ Primum decretum petens reuocare oblata ſatiſdatione.
an poſt ſatiſdationem poſſit opponere declinatoriam.
a §. Defendere. a Opp. ꝙ non debeat ſatiſdari. l. hec
autem. §. fi. ſ. ex quib. cau. in poſ. eat.
So. non debet ſatiſdare de iudicato ſoluēdo, vt ibi dicam. Que
b ro vtrum b ille, qui vult quod reuocetur primum decretum, obla
ta ſatiſdatione, an poſt oblatam ſatiſdationem poſſet opponere
1 exceptionem † declinatoriam fori; cogitabitis.

ADDITIONES.

a ¶ Defendere. Vide Bar. in l. hec autem. ex qui. cauſ. in poſ. eat.
b Ale. ¶ Quero vtrum. Vide de hoc in l. quidam conſulebāt. ſ.
de re iudi. in fi. vtrum per cautionem de ſtādo iuri, perdatur de
clinatoria fori, licet Bar. hic non decidat. tū in l. quidam conſu
lebant. hoc expreſſe firmauit Bar. qđ no. ſ. de re iu. qꝛ eſt caſus
in auth. offerētur. C. de lit. cont. ⁊ no. Cy. in l. fi. C. de ſponſ. ⁊ no.
Bar. in l. ſi cōuenerit. ff. de iuriſ. om. iud. Vide Bar. in l. vir bo
nus. j. in. ſol. Imo. in d. l. quidā conſulebāt. ⁊ vide omnino Bar.
poſt glo. ⁊ que dixi in l. ſi finita. §. item videamus. de dam. infec.

LEX XVIII.

1 ☞ Vendens rem habita fide de pretio, non habet priuilegiū
in pretio, ſed mutuans vt nauis ematur, habet priuilegium, ⁊
que ſit ratio.

QVod quis

Dicitur hic, ob nauem vendi
tam, quero exemplum dicit gl.
qꝛ vendidi tibi nauem, ⁊ peto pretiū nauis, vel nauis
fuit ab executoribus vendita. Iſtud primum exem
1 plū non eſt verum: qꝛ venditor rei ſi tradit rem habita † fide de
pretio, non habet priuilegiū. l. procurator. §. plane. ⁊ ſeq. ſ. de
a trib. quare gl. dt, a ꝙ mutuaui emptori pecuniā vt emeret nauē.
⁊ hoc eſt exemplum bonum. Sed opp. de d. l. procurator. §. pla
ne. dicit gl. ibi ſimpliciter mutuauit pecuniā, hic autem mutua
b uit pecuniam ſpecialiter b ad hunc actum vnde habet priuile
gium perſonale. Item habet tacitam hypothecam, ſi hoc eſſet
c actum. l. licet. C. qui po. in pig. ha. Sꝫ quero, c ſi vendo tibi rem,
habita fide de pretio non habeo priuilegium in pretio, ſed mu
tuans vt nauis ematur, habet priuilegium. Ratio eſt, qꝛ ille pe
cuniam mutuauit gratis. Nam ſi ſub vſuris non haberet priui
legium. l. ſi ventri. §. in bonis. ſ. eod. Sed ille qui habet fideꝫ de
pretio, non facit ex mera liberalitate, ſed propter lucrum, quod
habet ex venditione. Sed poſſemus dicere ꝙ hec lex, ⁊ l. qui in
nauem. ſ. eod. loquitur in naue, in qua eſt ſemper priuilegiatus
mutuans, ſed leges contrarie loquuntur in alijs rebus.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Gl. dicit. No. ꝙ ſi ex pecunia mea ad hoc mutuata res
ematur habeo inter perſonas priuilegium. adde gl. ⁊ Bart. in l.
licet. C. qui pot. ⁊ Bar. in d. §. plane. ⁊ ibi Guliel. ⁊ Bal. in l. in re
bus. C. de iure dot.
b ¶ Specialiter. Pro hoc l. fi. cum auth. quod obtinet. C. de pig.
c ¶ Sed quero. Vide Bal. in l. fi. C. commod.

LEX XIX.

1 ☞ Miſſus in poſſeſſionem, ex ſecundo decreto debet recedere
donec ei ſoluatur.

a
1 ## EVm qui

a Not. text. ibi, donec ſolidum ſol
uatur. † Sed cōtra ſ. eo. l. ſi pupil
lus. in fi. vbi eſt in poſſeſſione, donec ei caueatur, vt in
aut. ⁊ qui. C. de bo. aut. iud. poſ. propter quod dt Ja.
de Are. Aut fuit facta miſſio contra latitantem, ⁊ non debet re
cedere, donec ſibi ſoluat, vt hic. Aut contra non latitantē, ⁊ tunc
ſtatim oblata cautione debet recedere, vt ibi. Et hoc poſſet eſſe
verum vno caſu. Nam debes ſcire, ꝙ in perſonalibus poſt ſcđꝫ
decretum interpoſitū re adiudicata creditori, debitor auditur
intra bienniuꝫ, vt l. vlt. C. de iu. dot. impe. ⁊ hoc caſu poſſet dice
re verum Jac. de Are. qꝛ aut fuit facta datio in ſolutū creditori
ex ſecundo decreto, ⁊ tunc non auditur debitor, niſi debitū intra
biennium ſoluerit, ⁊ hoc ſi fuerit facta miſſio contra latitantem.
Si vero fuit data in ſolutum creditori ex ſecundo decreto con
tra non latitantē, tunc eſt nullū decretum ipſo iure. ⁊ hoc vul. di
b cere gl. ſuper ver. oportere. Sed ſi loqueris b ante ſecundū decre
tum, diceret veru, qꝛ ſtatim oblata ſatiſdatione de reſtitutione
expenſarū audiretur. l. ſi pupillus. §. fi. ſ. eo. ⁊ in auth. ⁊ qui. C.
de bo. aut. iud. poſ. Sed tu dic ſicut dicit iuriſconſultus: qꝛ antē
facta miſſio contra aliquē: qꝛ eſt iuſſus ſoluere ⁊ nō ſoluit ⁊ tunc
non recedit de poſſeſſione donec ſoluat. Aut eſt iuſſus venire ad
defendendū, ⁊ non defendit, ⁊ tūc poſſeſſionem recuperat ſtatim
cū venit ad defendendū. Idem ſi fuit facta miſſio: qꝛ iuſſus fuit
ſatiſdare, ⁊ non ſatiſdedit, tunc ſtatim cu ſatiſdat, poſſeſſionē re
cuperat, vt l. ſi finita. §. ſi quis dāni. ⁊ §. ſeq. ſ. de dam. infec. ⁊ l. ſi
creditores. ſ. eo. Et breuiter regula eſt, quicquid ſi re integra fa
ctum eſſet, impediret miſſionem, illud factum poſt miſſionem fa
cit recuperare poſſeſſionem, caſus eſt in l. ſi pecunie in fi. ſ. vt in
poſ. leg. qui tex. eſt valde not. ⁊ hoc modo debet intelligi hec le.
⁊ l. ij. in prin. ſ. pro here. ⁊ l. his non ſequenter. §. fi. ſ. famil. erciſ.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Eum qui. Hic eſt vna gl. quam Imol. reputat ſingula
rem, in l. con. ra. ff. de re iudi. ⁊ not. Bart. in l. Fulcinius. §. adeo
qui ex cau. in poſ. ea. ⁊ not. plene quando audiatur reus veniēs
poſt interpoſitionē primi decreti, no. Bar. in l. ſi finita. §. Julia
nus. ſ. de dam. infe. ⁊ ſequitur Jo. An. in ti. d primo decreto. §.
reſtat. ver. ſed pone. vbi dicit hanc fuiſſe ſententiam Ja. d Are.
⁊ ſubdit ibi Jo. And. ꝙ ſm hoc videtur ꝙ ſi quis fuerit preſens
coram iudice, ⁊ iuſſus cauere vel ſoluere. ſi poſtea propter cōtu
maciam in non comparendo vel non ſoluēdo, ſit facta immiſſio,
non auditur volens refundere expenſas, niſi etiā caueat vel ſol
uat; ſecus qñ proceſſum eſt cōtra abſentem, qꝛ tūc ſufficit refun
dere expēſas ⁊ offerre ſe defenſioni. Sed aduerte qꝛ ſm hūc intel
lectū debet reſtringi l. ſi finita. §. itē videamus. ſ. de dā. inf. ⁊ vid
ibi de hoc latius per Imo. Adde Spec. in tit. de contu. §. ſequit
verſ. ſed pone. vbi dicit, ꝙ vbi immiſſus in poſſeſſionem paratꝰ
eſt de iure ſuo docere, data tenuta reuocari nō debet. Et idem di
cit in ti. de pri. decr. §. reſtat. ver. quid ſi ego volens. alleg. l. iij. §.
ibidem ſubiūgit. ff. ad exib. ⁊ l. ſi is a quo. vt in poſ. leg. Bene fa
cit quod not. Ang. Imo. ⁊ doc. per illam gl. in l. ſi finita. in prin.
ibi dixi in l. minor. ſ. de eui. Et de hoc vltimo habetur per Bar.
⁊ doc. in l. iij. §. fi. de acq. poſ. Et limita hic dicta per Bar. ⁊ An.
ſingulariter ⁊ alios in l. ſi finita. §. itē videamus. ſ. de dam. inf.
b And. Barb. ¶ Sed ſi loqueris. Et hic not. gl. ſingularem, vide
licet, an fiat venditio contra iſtum ad inſtar furioſi. Vide eūdem
in. contra pupillum. ſ. de re iudic.

LEX XXI.

1 ☞ Ciuitas poteſt facere ſtatutum, per quod auferatur ius pri
uati, faciendo legem vniuerſalem.

ANtiochenſium.

Hec lex habet duas
lecturas, ⁊ vtraqꝫ eſt
bona. Jus pignoris competens priuato non amitti
tur. Sed ſm a. iam lect. dicit ꝙ priuilegium cōpetens
ciuitati beneficio principis, non prefertur priuato habenti hy
a pothecam. h. d. Quero, vtrum a ciuitas † poſſet facere ſtatutum.
1 per quod auferatur ius priuati, quod hic non fecit, niſi in perſo
nali. Innoc. in c. que in eccleſiarum. extra de conſtit. dicit ꝙ nō:
ſed veritas eſt ꝙ poteſt facere faciēdo legē vniuerſalem vt hic,
b ⁊ l. venditor. §. ſi cōſtat. ſ. commu. pred. Sed faciendo b legē pri
uatam contra vnum, hoc non poteſt. l. ſi priuatus. qui ⁊ a qui. ⁊ l.
toties. j. de pollicit.

ADDITIONES.

a ¶ Quero vtrum. Adde Bart. in l. ſi cōſtat. de appella. ⁊ ibi late
per Moder. Idem tenet Bal. in l. quicunqꝫ. in vlti. col. C. d ſer.
fug. ⁊ Bar. in l. ſi venditor. ⁊ in l. toties. in fine. ⁊ in l. fi. circa pn.
ff. de appell. recipiend. Et quando ſtatutum dicatur vniuerſale
vel ſingulare: vide Bald. in l. iudicibus. C. de appellationibus.
¶ P. Pau. P. Vide Imol. conſi. xliij. not. ſ.
b ¶ Sed faciēdo. Adde tu ⁊ vide Aret. in c. at ſi clerici. §. adul. ex
tra iud. qui tenet in hoc contra Bart. ⁊ alleg. text. in l. vt grada
tim. §. quoties. j. de muner. ⁊ honor.

LEX XXII.

BOnis venditis. §. Respub.

Vide gl. ij. ibi, ⁊ ſic improprie. Et ſic tenet, ꝙ queli
bet ciuitas Antiochenſis hoc impetraſſet a principe.
Preterea iſta gl. eſt contra gl. ſimile. j. ad municip. Quare dic,
quod hic loquitur in republica Romanorum.

LEX XXIII.

PVpillus.

a §. a Eius. Ibi, reuertatur. Sed curatore bonis
data poteſt conſului creditoribus.
vt

vt ſ. tit. ij. l. in poſſeſſione. §. fi. ⁊ ſ. ex qui. cau. ma. l. ab hoſtibus
prin. ſecundum Iac. de Are.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Eius. In caſu iſto datur curator bonis, vt not. Bar. in
Ligno2are.

De ſeparationibus Tit. vij.

LEX I.

Sciendum. Nota textum ibi, nam licui alicui
adijciendo, ⁊c.
1 Quinquennium dicitur multum tempus.
2 Errans in iure non reſtituitur, niſi ex iuſtiſſima cauſa.
§. Quod dictum. Alias incip. Quod dicitur.
1 No. † ꝙ quinquennium dici
tur multum tempus. No. tex. in verb. ſciendum. ⁊ in ver. eius. ⁊
2 not. tex. ibi iuſtiſſima, ⁊c. Not. † ꝙ errans in iure non poteſt im-
petrare reſtitutionem, niſi ſit iuſtiſſima cauſa, vt hic, ⁊ dixi ſ. de
confeſ. l. cum fideicommiſſum. Item in princip. huius legis ha
betis vnam gl. magnam, que ſummat totam iſtam legem, quam
vide per te, quia plana eſt.

LEX III.

1 Fideiuſſor quando ſuccedit principali, extinguitur acceſſo
ria, niſi cedat ad commodum creditoris.

Debitor. Cum fideiſſor principali ſuccedit, ex
tinguitur obligatio fideiuſſoria, ſi ad
incommodū creditoris nō cedit, alˀs ſecus. Item poſt
admiſſos creditores heredis, creditores defuncti ad
eius heredis bona poſſunt habere regreſſum. h. d. not. lex. No-
1 ta tex. ibi, neq; enim ratio iuris. No. † ꝙ dixi^a in ſummario: qr ꝙ
a dicit lex, ꝙ cum fideiuſſor ſuccedit principali, extinguitur acceſ
ſoria. l. generaliter. de fideiuſſ. j. eſt verum. niſi cedat ad incom
modū creditoris, vt hic. Quod facit ad queſt. Fideiuſſor ſucce-
dit principali, ⁊ fecit inuentarium: ⁊ cum conuenitur a credito-
re, opponit ꝙ non tenetur ex perſona defuncti, niſi in quātum
facultates defuncti patiuntur. Item ſi conuenitur ex perſona
ſua opponit, ꝙ fideiuſſoria obligatio eſt extincta. Certe deter
minat, ꝙ non ſit extincta: quia hoc eſſet ad incommodū credito-
ris, vt hic. Hanc queſt. habent quidamper Dyn. in d. l. genera
liter. Dicam plenius in l. Stichum aut Pamphilum. §. quod
vulgo. j. de ſolut. ¶ Item oppo. ꝙ quis non habeat regreſſum
ad bona heredis, vt j. eo. l. ſi creditores. Sol. vt ibi dicam.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Quod dixi. Nota pulchram limitationem ad genera-
liter. j. de fideiuſ. ⁊ ibi vide de materia. ⁊ late ſcripſi in l. ſi debi
tori. C. de pac. poſt Bald.

LEX IIII.

1 Creditor quilibet etiā ſtricti iuris poteſt petere cautionē.
2 Legatarij etiam iure iſto habent tacitam hypothecam.
3 Legatarij non preferuntur creditoribus chirographarijs, niſi
in eo quod remanet prius ſatiſfactis creditoribus.

Creditoribus. Creditores conditiona
les, ⁊ in diem, ⁊ etiam le
gatarij poſſunt impetrare ſeparationem. h. d. Nota
1 tex. ibi, pignoris cauſam. No. hāc † legem ad id quod
dixi ſ. ti. j. l. ſi creditores. ꝙ quilibet creditor etiam ſtricti iuris
poteſt petere cautionē, vt hic, ⁊ d. l. ſi creditores. ⁊ l. in poſſeſſio-
nem. C. ex qui. cau. in poſ. eat. ¶ Item not. hic^a, quia habes gl.^b
b que dicit, † ꝙ ſecundum iura Digeſtorum, legatarij non habe-
2 bant tacitam hypothecam, vt not. ſ. vt in poſ. leg. l. is cui. §. poſt
quam. ⁊ l. ſi poſtquam. C. vt in poſ. leg. quod eſt contra hunc tex.
3 Item illa gl. † dicit, ꝙ ſi ſunt legatarij ⁊ chirographarij credi-
tores, ꝙ preferuntur legatarij, ⁊ qui habet tacitam hypothecā,
quod eſt falſum. imo non preferuntur, nec habent hypothecam
tacitum, niſi in eo quod remanet prius ſatiſfactis creditoribus
vt hic ibi, legatarios autem, ⁊c. quod tene menti.

ADDITIONES.

a And. Barb. ¶ Item not. hic. Not. hanc l. ſing. ꝙ de iure Dige-
ſtorum legatarij habent tacitam hypothecam: quod alibi nō re
peritur, ſm Ang. ſ. de ind. l. quod legatur. Bal. in l. ſi poſtquam
C. vt in poſ. leg. Bar. in l. is cui. §. poſt quam. vt in poſ. leg.
b Alex. ¶ Quia habes gl. De his omnibus no. per Bal. in d. l. is
cui. ij. poſtquam. ⁊ Cy. in l. j. C. com. de le. in iiij. opp. quo ad pri-
mum dictū h c poſitum dicit idem quod Bar. hic per iſtam le.
Sed contrarium tenet Ia. de Bel. Inſtit. de leg. in prin. per l. j.
C. com. de leg. ⁊ hoc idem tenet Sal. in d. l. j. per illū tex. ibi, nos
in preſenti cauſa hypothecariam dare. Et ſic Imperator dicit
ſe de nouo inducere. Adde l. fi. §. ſed qr noſtra. C. com. de le. vbi
idem probatur. Ad iſtum tex. reſpondet Sal. ꝙ loquitur de hy-
potheca expreſſa data in teſtamento. Huic opi. Bar. conſonat. ⁊
gl. in l. Lucius. ff. de ali. le. cum ſi. etiam gl. ⁊ Bar. in l. Caius. ff.
de annuis legat. Imol. in l. ſi quis ſeruum. §. pe. in fi. de le. ij. te-
net ſimpliciter opin. Bar. per iſtum tex. Pau. de ca. in d. l. j. C.
communia de lega. tenet contra Bar. per illam l. j. ⁊ ita dicit de
here Dyn. ⁊ Raph. hic.

LEX V.

1 Creditores defuncti, quando concurrant cum creditoribus
heredis.
2 Bona defuncti augmentum recipiunt ex queſitis ex ipſa here-
ditate, non per queſita aliunde.
3 Perſona vſque ad mortem acquirere poteſt.
Exceptione quis conueniatur, niſi inquantum facere poteſt, eſt
dilatoria.
4 Hereditate adita, licet ſit effectum vnum patrimonium, tamen
ſeparatione petita, non venduntur bona tanquam heredis, ſed
tanquam defuncti.

Si creditores. Qui ſeparationē impe-
a trauerū.^a nō poſſunt cum
creditoribꝰ heredis, in eius bonis concurrere, ſed ad
1 bona poſtea ex hereditate queſita aliūde nullo modo
h. d. Et diuiditur in tres partes. Primo, loquitur vtrū illi qui
ſeparationem impetrauerunt poſſint reuerti vt cōcurrant cum
creditoribus heredis, in bonis heredis tunc habitis. Secundo
vtrū poſſint cōcurrere in bonis poſtea ex hereditate q̄ſitis Ter
tio, vtrum poſſint concurrere in bonis aliunde queſitis. Secun
da ibi, ſed ſi poſt. Tertia ibi. at ſi. Text. ibi, reuerti ad heredem.
propter bona tunc ab eo poſſeſſa, vt concurrant creditoribus
heredis, ſed in ſuperfluū ſic l. debitor. in fi. ſ. e. Tex. ibi, heredita
rij creditores. vt cōcurrāt cū creditoribus heredis niſi in ſuper
fluo. Ibi, putant: ⁊ male. No. tex. ibi, ⁊ quaſi bona defuncti vēdi
derūt ⁊c. Et no. tex. ibi, proprij autem heredis. ¶ Op. ad prin.
ſ. eod. l. debitor. in fi. Sol. multe ſunt hic, ſed veritas eſt, ꝙ iſtud
principiū ſcdm illā legē intelligitur, ꝙ nō poſſit reuerti, ad bona
heredis vt hic, niſi prius dimiſſis creditoribus heredis, vt ibi.
¶ Ad hoc oppo. ſ. e. l. j. §. pe. in fi. Solu. etiā dimiſſis creditori
bus heredis, poſſunt reuerti ad bona heredis ex iuſtiſſima cā, vt
ibi not. alias non, vt hic. ¶ Contra hoc op. j. eod. verſi. idēque
exiſtimo. Reſpon. ea que ſ. dixi. locum habent in bonis ab here
de habitis. tēpore impetrate ſeparationis: ſed ver. idemq; ⁊ to
ta hec lex, ⁊ verſi. at ſi. vſq; in fi. loquit in bonis poſtea ab herede
queſitis. Reaſſumit igit ſic, Aut † creditores defuncti volūt re-
uerti ad bona tunc habita per heredem, aut ad bona poſtea que
ſita. Primo caſu aut volunt reuerti vt concurrant cū creditori
bus heredis, ⁊ nō poſſunt vt hic in princi. niſi ex iuſtiſſima cā, l.
j. §. pen. ſ. eo. Aut volūt reuerti in ſuperfluo poſt creditores he
redis dimiſſos, ⁊ poſſunt, l. debitor. in fi. ſ. e. Secūdo caſu, qñ ad
bona poſtea queſita volunt reuerti. Aut ſunt queſita ex heredi-
tate, ⁊ poſſunt reuerti vt hic in verſi. ſed ſi poſt. Aut volunt re-
uerti ad bona aliunde queſita, ⁊ nunquam poſſunt, vt hic in ver.
at ſi. vſque ad finem. ¶ Item dicitur hic, ꝙ bona defuncti nō au
gentur. cōtra in l. itē veniūt. §. fructus ſ. de peti. here. Dicit gl.
2 † ꝙ non recipiunt augmētum per queſita aliunde per heredem,
ſed bene recipiunt augmētum ex queſitis ex ipſa hereditate ſeu
bonis hrditarijs, vt ibi, ⁊ hoc vult iſte tex. ¶ Vltimo in fi. legis
3 not. † ꝙ perſona vſque ad mortem poteſt acquirere. Quod facit
ad queſtio. ꝙ exceptio ne quis condemnetur, niſi in quantum fa
cere poteſt, ſit dilatoria: quia licet hodie non queratur cras po
terit acquirere, vt hic, ⁊ l. ſi defunctus. C. arbi. tute. ⁊ eſt tex. j. de
muneri. ⁊ honorib. l. cura. §. deficientium. dicā j. de exce. l. exce
4 ptiones aut perpetue. ¶ Vltimo no. ꝙ licet hereditate adita
totū eſt patrimonium heredis, vt l. j. §. pen. tamen ſeparatione
impetrata, non venduntur tanquam bona heredis, ſed tāquam
bona defuncti, vt hic, ibi, ⁊ quaſi defuncti bona.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Impetrauerunt. An autem fiat ſeperatio creditorum
patris ⁊ creditorum filij, quo ad peculium profectitium, vide
Bal in l. pen. C. qui bo. ced. poſ. ⁊ in materia ſeparationum, vide
l. j. ⁊ ij. ⁊ ibi Bal. in fi. C. de bon. author. iudi poſſi.

LEX VI.

Quoties heredis bona.

Si liberta. Nota caſum in quo ſepara-
tio eſt neceſſaria.

LEX VII.

1 Alienatione ex ſecundo decreto eſſe iniuſte, vel iuſte factam
probare ille contra quem eſt preſumptio.

Qui iudicium. Vide gl. j. ſ. eo. l. j. in prin.
que incipit not. octo caſi-
bus impetrari ſeparationē. Aſſumo hic gl. in l. impe-
1 ratores. ſ. ti. j. que gl. † querit, quis hꝫ probare aliena